

bindelse med Aalegaard eller Aalestader udsatte Ruser, at det skader Fiskeriet med disse. Med den anden Del af Paastanden: at den gældende Bestemmelse kom ind i Loven af 1888, uden at man havde villet give Kystejeren en saa ustrakt Ret, forholder det sig ikke bedre. Man var fuldkommen klar over Bestemmelsens Indhold og Betydning, hvilket aldeles tydeligt fremgaar af Folketingsudvalgets Betænkning over Forslaget til Loven af 1888 (Rigsdagstidenden for 1887—88, Tillæg B. Sp. 885—86). Jeg vil bede ærede Medlemmer, som maatte være i Tvivl angaaende Spørgsmaalet, om at gøre sig bekendt med denne Betænkning, thi den viser tydeligt, at det er urigtigt, baade naar man mener, at Loven af 1888 gav Kystejerne mere, end de havde forinden, og naar det siges, at man ikke den Gang var klar over, hvad man vedtog. — I Landstinget, hvor Lovforslaget fik en ret hurtig Behandling, da man var paa Slutningen af Samlingen, blev Spørgsmaalet lige berørt af Indenrigsminister Ingerslev, der oplyste, at Bestemmelsen i Loven i det væsentlige var i Overensstemmelse med, hvad der allerede for flere Aar siden var tilvejebragt Enighed om mellem Folketinget og den daværende Minister Skeel, af hvilket jo fremgaar, at Sagen i længere Tid havde været under Forhandling og Overvejelse. Man havde saaledes i 1888 baade i Landstinget og i Folketinget fuld Forstaaelse af den vedtagne Bestemmelse. — For det Tilfælde, at Ændringsforslaget under Nr. 8 ikke skulde blive vedtaget, har Mindretallet sammen med et andet Mindretal stillet et Ændringsforslag under Nr. 10 om at blive ved det bestaaende med Hensyn til Aalegaardsfiskerietten.

Ændringsforslagene Nr. 18—21 gaa navnlig ud paa at ombytte de i Loven af 23. Januar 1862 om Indskrænkning i Adgangen til at borttage Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Forstranden, omhandlede „Strandsynsmænd“ med uvillige Mænd, udmeldte af Retten. De nævnte Strandsynsmænd eksistere ikke længere, efter at Loven om Kystfredning, der vedtoges forrige Aar, er udkommen, og man maa derfor have andre i Stedet til at udvise Plads til Fiskerne til Ophaling af deres Baade og Tørring af deres Garn, samt til at fastsætte den Ejeren af Pladsen tilkommende Erstatning. Udvalget har ment, at det ligger nærmest at tage uvillige Mænd, der udmeldes af Retten, til dette Hverv.

Naar det ved Ændringsforslagene Nr.

28, 29 og 46 samt det af Ordføreren udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag til § 34 foreslaas, at Brugen af Piglyster skal være forbudt, er det, fordi det er et skadeligt Redskab, der saarer en Mængde Aal, uden at de fanges, og hvis der fanges Undermaalsaal ved Hjælp af dette Redskab, kunne de i Reglen ikke udsættes i levedygtig Stand paa Grund af de Saar, det har tilføjet dem.

Ændringsforslag Nr. 31 gaar ud paa, at Soppevaad ikke skal være undtaget fra Forbudsbestemmelserne i § 12 mod Brugen af Vaad udenfor Vesterhavet, Skagerak og Kattegat i Tiden fra 14de December til 30te April. Der er neppe tilstrækkelig Grund til at undtage dette Redskab, da det ødelægger megen Fiskeyngel paa de Steder, hvor Redskabet benyttes, nemlig paa lavt Vand.

Ved Ændringsforslag Nr. 35 og 36 af Flertallet bestemmes den Afstand ud for Fjordes Udmunding i Havet, indenfor hvilken Fangstredskaber ikke maa bruges, for Ringkøbing og Nissum Fjorde, i Stedet for til den i Lovforslaget fastsatte Afstand af henholdsvis 400 og 250 Favne, i begge Tilfælde til en Afstand af 500 Favne. Dette er i Overensstemmelse med, hvad Fiskerikommissionen har fundet at være et passende Fredningsbælte.

Ændringsforslag Nr. 42, hvorefter der for Bornholm, forsaavidt angaar Pighvarrer, skal gælde lignende Undtagelser som dem, der ifølge § 15 gælde for Rødspætter, som ilandbringes paa Øresundskysten og forskellige andre Steder, er stillet af Hensyn til, at Pighvarrer i Vandene omkring Bornholm i Almindelighed ikke opnaa den sædvanlige Størrelse.

Ændringsforslag Nr. 47 gaar ud paa at forlænge den Tid, i hvilken Pulsvaad, Bøtvaad og Aalesnurrevaad kan benyttes, med 14 Dage udover 30te September, altsaa til 15de Oktober. Forslaget er stillet, fordi der af Fiskere tidligere er andraget om en saadan Forlængelse, og det fra kompetent, sagkyndig Side er erklæret, at der ikke kan være overvejende Betæneligheder derved.

Under Nr. 48 har Udvalget stillet et Ændringsforslag om, at det skal være tilladt paa Kysterne af Nissum Bredning at ilandbringe Rødspætter af et Mindstemaal af 7 Tømmer. Forslaget er stillet, fordi Rødspætter i dette Vand opnaa en meget ringere Størrelse end længere inde i Fjorden, sandsynligvis som Følge af „Overbefolkning“, og fordi det som oplyst i Bemærkningerne til det tidligere Regerings-